

KÜRTÖLŐ

A JÁRDÁNYI PÁL ZENEISKOLA DIÁKLAJKA

2002. december 1. évfolyam 4. szám

❄ *Ünnepi kiadvány* ❄

„Fedezzük fel a karácsonyt!”

„A harmincéves háborúban Wallensteinnel folytatott csatái közben Gusztáv Adolf svéd király (1611-32) egy katonatisztje súlyos sebet kapott. Egy észak-német család fogadta be. Éltre ápolták a csatából lemaradt svéd tisztet. Amikor az sebeiből úgy-ahogy felgyógyult, ősz táján kiült a kertbe, és fadarabkákból késével kis állatokat és játékokat farigcsált. Majd faggyút szerzett, s abból a pajtában gyertyákat öntött.

Amikor elérkezett december 24-ike, a közeli erdőtől szenge fenyőfácskával tért vissza. Estefelé odalépett a házigazdához és azt mondta neki: -Hónapok óta ápoltatok, ettetek, itattatok, emberségesen bántok velem. Ma én viszonzom ezt egy svéd szokással. Hadd mutassam meg, hogyan ünnepeljük mi karácsony szentestéjét, Jézus születésének ünnepét! – Összehívta az egész családot és bevezette őket az előzőleg elkért belső szobába, amelynek a közepén már ott állt a fenyőfa, rajta az aprócska gyertyákkal. A fa alatt voltak a saját maga faragta játékok. Meggyújtotta a gyertyákat s a körbe letelepedő család felé fordulva így szólt:

- Ez a fiatal fenyő ezentúl emlékeztessen benneteket is a fiatalon „kivágott”, megölt Jézus Krisztusra, aki értünk született meg ezen az éjszakán és értünk halt meg egy másféle fából ácsolt kereszten. Ezek a kis lobogó lángok, gyertyák jelképezik számotokra is azt a világoosságot, amit Ő hozott erre a földre. – Aztán egyenként szétosztotta maga faragta ajándékait:

- Ezek a magam faragta egyszerű ajándékok nemcsak hálám jelei. Ha néha kezetekbe veszitek, arra emlékeztetek, hogy a legnagyobb ajándék jelképei is, mert egyszer egy ilyen éjszakán ajándékozta Isten a világnak a legnagyobb ajándékot: Jézus Krisztust.

Így kezdődött el Európa északi részében először a szenteste ünneplése fenyőfával, gyertyákkal, ajándékokkal. Mire hozzánk ért, a fenyőtől már „karácsonyfa” lett, a gyertyákon kívül angyalhaj, csillagszóró, szaloncukor, üvegdísz és sok egyéb került mellé. Túl sok „egyéb”.

Ha újra megtaláljuk karácsony gyökerét, szebbek lesznek az ágai és ágán a gyümölcsei: a család ünnepe lesz meg a szereteté, amely nem egy napra korlátozódik, hanem átlengi majd a feketebetűs hétköznapi dolgos óráit is.

(Gyökössy Bandi bácsi a szeretetről c. kötetből)

Léleküditő gondolatok

„Mindig tud adni, akinek a szíve szeretettel van tele.
A szeretethez nem kell teli erszény...”

(Proklosz)

„A szeretet mindkét felet gyógyítja – azt is, aki adja, meg azt is, aki kapja.”
(Dr. Karl Menninger)

„Gyermekünk nem a tőlünk kapott anyagi javakra emlékezik majd,
hanem a szeretetre, amellyel körülveztük.”

(Richard L. Evans)

A „Csendes éj” születése

Ki ne ismerné a karácsonyi ünnepekör tán legszebb és legismertebb dalát, a „Csendes éj”-t?

December 24-én világszerte százmilliók éneklik a tüzes Braziliától a hófödte Alpeseiken át Ausztriáig vagy éppen Japánig. Azt azonban kevesen tudják, hogy e bensőséges hangulatú dal egy falusi egércsaládnak köszönheti keletkezését – legalábbis a néphagyomány szerint.

A történet a következő:

A bajorországi Oberndorfbán 1818 karácsonya előtt néhány nappal elromlott a templom orgonája. Állítólag egy egércsalád költözött a hangszerbe, de ez csak később derült ki. Joseph Mohr a fiatal lelkész igen elszomorodott, mert a karácsonyi éjjeli misét orgonaszóval szeretne volna ünnepélyesebbé tenni. Ahogy búsan ült a plébánián, egyszerre lírai gondolatai támadtak, s a gondolatok rövidesen verssorokká rendeződtek – először a fejében, majd a maga elé tett papíron. Így született a „Csendes éj” szövege.

Mohr lelkész ekkor felkereste orgonistáját, Franz Xavér Grubert és felkérte, hogy komponáljon dallamot a vershez. Gruber elővette gitárját, s bár már december 24-e volt, munkához látott. Néhány órával később a templomba hívatta énekkara tagjait, hogy betanítsa nekik az elkészült dalt.

És éjjélkor, midőn elhaltak az oberndorfi harang misére hívó kondulásai, a zsúfolásig megtelt templomban a világon elsőként felcsendültek a „Csendes éj” kezdő akkordjai...

(Albrecht Sándor gyűjtéséből)

Csendes éj, drága szent éj,
örvendj szív, bízva élj!
Isten gyermeke áldva néz rád,
hív az óra, mely víg reményt ad,
Jézus a földre leszállt,
Jézus a földre leszállt!

Csendes éj, drága szent éj,
pásztornép gyorsan kélj,
halld az angyali alleluját,
száll itt zengve s a távolon át:
Üdvhozó Jézusunk él,
Üdvhozó Jézusunk él.

Megkérdeztük tanárainkat

1. Hogyan készül az ünnepre?
2. Kikkel, és hogyan tét?
gyerekeknek?

Szerk. Fülöp Zsófia és Pintér Anett

1. Sütéssel, főzéssel. Kicsit jobban odafigyelek másokra. Ajándékokat (apróságok) vásárolok, vagy készítek a családtagjaimnak.
2. Szűk körben a családommal.
3. Próbálgatok kicsit jobbak lenni, segíteni egymásnak, figyelni másokra. Ne az legyen a fontos, hogy minél nagyobb ajándékot vásárolok, hanem az, hogy gondoljak a másokra. Ami fontos: Higgyen és bízzon mindenki.

Hoffmanné Vass Virág, szolféztanár

1. Keresem az eldugott ajándékokat.
2. Családdal.
3. Szeressük egymást gyerekek.

Tóth Péter, ütőtanár

1. Sehogy. Egyszer csak itt van és kész!
2. Családi körben beszélgetéssel.
3. Szeressétek a családokat, és ha tudtok, szereztetek nekik örömet.

Szűcs Álmos, fuvolatanár

1. Már most keresem az ajándékokat, hogy mindenkinek olyan meglepetést találjak, aminek nagyon örül.
2. A szentestét családi körben ünnepljük, karácsonyi lemezt hallgatva díszítjük fel a karácsonyfát.
3. A gyerekeknek azt üzenem, hogy a szünetben pihenjék ki magukat és szerezzenek sok örömet szeretteiknek.

Pázmándi Andrea, zongoratanár

1. Izgatottan, mert még nem sütöttem-föztem nagy ünnepek alkalmából önállóan. Bújom a szakácskönyveket.
2. Kettesben a férjemmel, csodamód romantikusan.
3. Pihenjétek, játsszatok sokat a szünetben. Remélem lesz hó és lehet majd szánkózni. Vigyázzon mindenki a kezére, el ne törje, mert akkor ki fog vizsgázni januárban?!

Sné Ormándi Barbara, zongoratanár

1. Biztosan sütök valami finomat, veszek néhány kedvességet is, ami odakerül majd a fa alá, de elsősorban én szeretnék ajándék lenni.
2. Mint mindenki én is a családommal fogom tölteni ezt a napot a muzsikálás sem marad el. Az idén Nemesvitán énekelek majd szenteste a templomban.
3. Meg kell tanulni a szolfézs leckét, jó, ha sokat gyakorolunk a hangszerünkön, illik ismerni a történelmet, magyart, biológiát, nem árt, ha valaki jól tud számolni, de van valami, ami még ennél is fontosabb. Mit is mondhatnék ilyenkor karácsonykor?

Talán a Bibliából szeretnék választani egy részt, amely mindenkor időszerű üzenet. /Pál apostol 1. Kor.13./

*„Legyen bár prófétáló tehetségem,
Ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt,
Legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak,
Ha szeretet nincs bennem, Mit sem érek...”*

Fontos a hit, a remény és a szeretet, de legfontosabb a szeretet. „TÖREKEDJÉTEK A SZERETETRE!” – Ez az én üzenetem. Üzenem még, hogy a szünetben dugjátok jól el a szolfézsönyvet! Pihenjétek inkább sokat! Majd januárban folytatjuk. Jó szünetet! Boldog karácsonyt!

Szigecsné Freund Teréz, szolféztanár

Kodály Zoltán születésnapja december 16.

(1882. december 16. Kecskemét, _ 1967. március 6. Budapest)

120 évvel ezelőtt született Kodály Zoltán zeneszerző, népzenekutató, tudós és nevelő. A magyar gyermekkorosok megteremtője. Korán felismerte az ifjúság zenei nevelésének fontosságát.

Hazánk különböző néprajzi területein nagy szorgalommal gyűjtötte barátjával, Bartók Bélával a népi dallamokat, melyeket később saját műveiben is felhasználott.

Műveiből szeretnék ajánlani néhányat Nektek. A szünetben bizonyára lesz időtötök, hogy meghallgassátok őket.

- Fölszállott a páva, Háy János, Székely fonó ...

Oratórium: *Psalmus Hungaricus, Budavári Te Deum*

„Az ének szebbé teszi az életet – az éneklő másokét is.” (Kodály)

Az iskola zenei re

TARTALOMJEGYZÉK:

"Fedezzük fel a karácsonyt!"

Lélekűdítő gondolatok

A "Csendes éj" születése

Megkérdeztük tanárainkat

Kodály Zoltán születésnapja

Az iskola zenei rendezvényei

Versenyeredmények

Itt vagy végre hát karácsony!
Gyertya lobban a kis fán,
Ezüst csengő ring az ágon,
Szeretet és béke vár!

(Nyerges Sarolta)

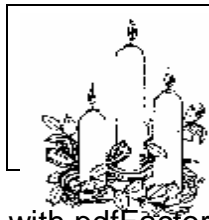

VERSENYEK, EREDMÉNYEK Akikre büszkék vagyunk

A másodízben megrendezett **CSOBÁNC Tehetségkutató Versenyen** kilenc megyéből 524 versenyző vett részt. A komolyzenét képviselők közül **Bagi Zoltán** (trombita) és a vonósnegyes (tagjai: **Román Mikola**, **Szabó Gábor**, **Tuzson Tamás**, **Cseh Ákos**) lett az első. Különdíjat vehetett át I. korcsoportban **Takács Eszter**, valamint II. helyezést ért el **Bagi Nárcisz**. Gratulálunk.

Első ízben rendezte meg iskolánk 2002. november 20-án a **Regionális Gitártalálkozót**. A rendezvényre Balatonalmádiból, Balatonfüredről, Fonyódról, Keszthelyről, Pápáról, Siófokról és Tapolcáról érkeztek a résztvevők. A zsüri tagjai Scholtz Annamária és Papp József voltak. Iskolánkat három növendék képviselte és mindhárman szép eredményt értek el. II. korcsoportban **Szóts Nikolett** arany minősítést kapott; IV. Korcsoportban **Varga András** szintén kategóriájában első lett, így ő is arany oklevelet vehetett át. A II. korcsoportban induló Koczka Benjamin ezüst minősítésben részesült. Eredményeikhez szívből gratulálunk.

2002. november 28-án rendezték meg Veszprémben a **VII. Megyei Auer Lipót Hegedűversenyt**. A neves zenei vetélkedőn harminckét fiatal ifjú muzsikus vett részt. Iskolánkat méltóképpen képviselték növendékeink. A háromtagú szakmai zsüri arany minősítés mellett nívódíjban részesítette **Ifj. Román Ivánt**, **Tuzson Tamás**, **Szabó Gábor** és **Takács Eszter** szintén arany minősítést érdemelt ki. Nekik is szívből gratulálunk.

A Járdányi Pál Zeneiskola diáklapja
8300 Tapolca, Deák F. u. 16. Tel.: 06-87/ 510 190; Fax: 510 192
e-mail: jpztapolca@freemail.hu Honlap: [Http://jpztapolca.fw.hu](http://jpztapolca.fw.hu)
Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó: Kende Gusztáv igazgató

Felelős szerkesztők: Németh Lászlóné, Kovács Tamás

Szerkesztőségi tagok: Pintér Anett, Fülöp Zsófia

**Békés, boldog, szép karácsonyt, jó pihenést kívánunk
nektek az ünnepekre!**

Kendeh Gusztáv igazgató és a tantestület.